

کفایت مذاکرات؛ افول کرامت سینما یا آینه تمام‌نمای سلیقه عمومی؟

■ گروه فرهنگ و هنر - فیلم سینمایی «کفایت مذاکرات» به کارگردانی سهیل موفق با استقبال سرد منتقدان روبرو شده است. این فیلم که در چهل‌وسومین جشنواره فیلم فجر حضور داشت، به عنوان یکی از ضعیف‌ترین آثار این دوره شناخته می‌شود. نقش آفرینی مهران غفوریان و محسن کیایی توانسته بر مشکلات اساسی فیلمنامه غلبه کند. فیلم با شخصیت‌پردازی نامنسجم و طنز سطحی، فرصت‌های بسیاری را از دست داده است. منتقدان معتقدند این فیلم نه تنها به استانداردهای هنری پایبند نیست، بلکه حتی در جذب مخاطب عام نیز با چالش روبرو خواهد بود.

اجتماعی عمیقی باشد، در میان شوخی‌های سطحی گم شده است. هیچ‌یک از جنبه‌های اخلاقی و اجتماعی این موضوع به صورت جدی بررسی نمی‌شود. در نهایت، فیلم نه تنها موفق به ارائه طنز سالم و هوشمندانه نمی‌شود، بلکه با رویکرد سطحی خود به موضوعات حساس اجتماعی، بی‌احترامی به مخاطب نیز می‌کند.

جایگاه در سینمای ایران و تأثیرات اجتماعی

"کفایت مذاکرات" نمونه‌ای از یک الگوی خطرناک در سینمای ایران است: تولید انبوه آثار کم‌مایه و گیشه‌محور که هیچ ارزش هنری ندارند. این گونه فیلم‌ها به تدریج سلیقه عمومی را تنزل می‌دهند. حضور این فیلم در جشنواره فیلم فجر سوالات جدی درباره معیارهای گزینش آثار مطرح کرده است. چگونه فیلمی با این سطح کیفی پایین توانسته به بخش مسابقه جشنواره معتبر فجر راه یابد؟ این مسئله نشان می‌دهد که معیارهای گزینش نیاز به بازنگری اساسی دارند. در کل، "کفایت مذاکرات" نه تنها یک شکست هنری است، بلکه هشدار می‌دهد که برای آینده سینمای ایران، ادامه این روند می‌تواند به افول کامل سینمای ملی و فراری دادن مخاطبان از سالن‌های سینما بینجامد.

نتیجه‌گیری:

وقتی «مذاکرات» به «کفایت» می‌رسد!

عنوان فیلم، «کفایت مذاکرات»، به‌شکلی کنایه‌آمیز، بهترین توصیف برای خود اثر است. این فیلم نشان می‌دهد که «مذاکره» بین کارگردان و اصول اولیه سینما، بین فیلمنامه‌نویس و منطق داستانی، و بین بازیگران و ایفای نقش حرفه‌ای، به نقطه «کفایت» رسیده و دیگر هیچ حرف تازه‌ای برای گفتن وجود ندارد. «کفایت مذاکرات» یک شکست هنری چندوجهی است. شکست در فیلمنامه‌نویسی، شکست در کارگردانی، شکست در بازیگری و در نهایت، شکست در احترام به شعور مخاطب. این فیلم نه تنها «شان خانواده» را - که کارگردان مدعی حفظ آن بوده - حفظ نکرده، بلکه شأن سینما به عنوان یک هنر و شأن ژانر کمدی را نیز زیر سؤال برده است. در نهایت، تماشاگر پس از دیدن این فیلم، با حس عمیق «بیهودگی» و «اتلاف وقت» از سالن سینما خارج می‌شود. این اثر، زنگ خطری است برای تمامی دست‌اندرکاران سینمای ایران: ادامه این روند تولید آثار کم‌مایه و گیشه‌محور، نه تنها به فرسایش سرمایه اجتماعی سینما می‌انجامد، بلکه در درازمدت، حتی مخاطب عام را نیز از سالن‌های سینما فراری خواهد داد. گیشه موفق، نباید به بهای نابودی اعتبار هنری تمام‌عیار باشد.

شخصیت نادر با بازی محسن کیایی آن‌قدر نفرت‌انگیز ترسیم شده که امکان همذات‌پنداری با او وجود ندارد. دیگر شخصیت‌های فیلم نیز به صورت کلیشه‌ای و فاقد عمق روانشناختی نمایش داده شده‌اند. دیالوگ‌نویسی فیلم نیز از مشکلات اساسی است. به جای طنز هوشمندانه و موقعیت‌سازی خلاقانه، شاهد تکیه‌کلام‌های تکراری و شوخی‌های مبتذل هستیم. این مسئله باعث شده فیلم نه تنها مخاطب خاص که حتی مخاطب عام را نیز راضی نکند.

کارگردانی و ریتم فیلم

کارگردانی سهیل موفق در این فیلم بسا چالش‌های جدی روبرو بوده است. وی که پیشینه موفقی در سینمای کودک و نوجوان دارد، در اولین تجربه کارگردانی کمدی برای بزرگسالان نتوانسته است بر ظرایف این ژانر مسلط شود. ریتم فیلم کاملاً نامتعادل و ناهمگون است. برخی سکانس‌ها مانند صحنه‌های رقص و آواز بی‌دلیل طولانی شده‌اند، در حالی که موقعیت‌های بالقوه کمدیک فرصت‌شکوفایی نمی‌یابند. این ناهماهنگی ریتمیک باعث خستگی مخاطب می‌شود. زبان بصری فیلم نیز فاقد هویت مشخص است. نماها و میزان‌سن‌ها از زیبایی‌شناسی سینمایی بی‌بهره هستند و تدوین نیز نتوانسته به انسجام اثر کمک کند. در کل، فیلم از نظر کارگردانی بسیار ضعیف و آماتور به نظر می‌رسد.

بازیگری و عملکرد بازیگران

بازیگری در "کفایت مذاکرات" نیز نتوانسته بر مشکلات فیلم غلبه کند. مهران غفوریان در حال تکرار کلیشه‌های همیشگی خود است. اداه‌های اغراق‌آمیز و حرکات تکراری بدن او دیگر برای مخاطب تازگی ندارد. محسن کیایی نیز در نقش منفعل و کم‌اثری ظاهر شده که هیچ‌گاه فرصت بروز نمی‌یابد. شخصیت او آن‌قدر غیرجذاب و نامتعادل طراحی شده که حتی بازی قابل قبول کیایی نیز نمی‌تواند آن را باورپذیر کند. حضور بازیگران قدیمی مانند قدرت‌الله ایزدی نیز تنها برای پر کردن عریضه و تضمین فروش بیشتر بوده است. این بازیگران هیچ نقش مؤثری در پیشبرد داستان ندارند و حضورشان صرفاً تشریفاتی است.

طنز و رویکرد اجتماعی

طنز در «کفایت مذاکرات» از نوع طنز سطحی و مبتذل است. فیلم به جای استفاده از موقعیت‌سازی هوشمندانه و دیالوگ‌نویسی خلاق، به شوخی‌های جنسی مستقیم و تکیه‌کلام‌های تکراری متوسل شده است. فیلم در پرداخت موضوع اجتماعی خود نیز کاملاً ناموفق عمل کرده است. طرح موضوع اجاره‌رحم که می‌توانست زمینه‌ساز نقد

فیلم به قدری درگیر حواشی و خرده‌روایت‌های بی‌ثمر می‌شود که خط اصلی داستان - یعنی ماجرای رجم اجاره‌ای - در میانه راه کاملاً به فراموشی سپرده می‌شود. گرچه کشایی‌ها نه از دل شخصیت‌ها و منطق دراماتیک، که با تصادف‌های بی‌منطق و آسان صورت می‌گیرد.

ریتینامتعادل

فیلم فاقد ریتمی استاندارد برای یک کمدی است. برخی سکانس‌ها، مانند صحنه‌های رقص و آواز بی‌دلیل و بی‌حساب کش‌دار می‌شوند، در حالی که موقعیت‌های بالقوه کمدیک، فرصت شکوفایی نمی‌یابند و سریع رها می‌شوند.

فقدان زبان بصری

فیلم از هویت بصری مشخصی برخوردار نیست. نماها و میزان‌سن‌ها اغلب «زشت» (به معنای نازیبا و غیر حرفه‌ای) هستند و تدوین نیز نتوانسته است به انسجام اثر کمک کند. بازی‌های کلیشه‌ای و بی‌روح بازیگران اصلی فیلم، مهران غفوریان و محسن کیایی، در حال تکرار کلیشه‌هایی هستند که بارها در آثار مشابه دیده‌ایم. غفوریان با اداه‌های اغراق‌آمیز و بدنی تکراری، و کیایی با شخصیتی منفعل و کم‌اثر، نتوانسته‌اند حتی از ساداپرین‌ترین انتظارات نیز عبور کنند. حضور بازیگرانی مانند قدرت‌الله ایزدی نیز تنها برای پر کردن عریضه و تضمین فروش بیشتر است.

آسیب‌شناسی سلیقه عمومی

این فیلم، نمونه‌ای از یک الگوی خطرناک است: تولید انبوه کمدی‌های «فلانی» که هیچ اثر ماندگاری در ذهن مخاطب برجانی نمی‌گذارند و تنها به «پایین آمدن سلیقه مخاطب» دامن می‌زنند. همان‌طور که یکی از منتقدان اشاره کرده، این فیلم‌ها حتی به اندازه یک «جوک» هم در خاطر نمی‌مانند.

بازگشت شبح «فیلم‌های شانه تخم‌مرغی»

اصطلاح «فیلم شانه تخم‌مرغی» به دهه ۸۰ بازمی‌گردد و به آثاری اطلاق می‌شد که به دلیل کیفیت بسیار پایین، شأن نمایش روی پرده سینما را نداشتند و نسخه‌های دی‌وی آن‌ها در سوپرمارکت‌ها و کنار شانه‌های تخم‌مرغ به فروش می‌رسید. «کفایت مذاکرات» به وضوح یادآور همان دوران است. حذف بازار دی‌وی‌دی، به ظاهر این گونه آثار را به سالن‌های سینما کشانده، اما ماهیت آن‌ها تغییری نکرده است.

فیلمنامه و ساختار روایی

فیلمنامه «کفایت مذاکرات» بزرگ‌ترین ضعف این اثر محسوب می‌شود. ساختار روایی فیلم فاقد انسجام لازم است و در بسیاری از بخش‌ها شاهد پراکندگی روایی هستیم. خط داستانی اصلی که همان طرح اجاره رجم است، در میانه راه کاملاً فراموش می‌شود. شخصیت‌پردازی در فیلم بسیار سطحی و نامنسجم انجام شده است.

عناصر فیلم، این طرح نیز هیچ‌گاه به صورت جدی و عمیق پیگیری نمی‌شود و در میان خرده‌روایت‌های پراکنده و شوخی‌های سطحی گم می‌شود.

تحلیل فیلمنامه: بزرگ‌ترین نقطه ضعف

قلب تپنده هر فیلم کمدی موفق، یک فیلمنامه منسجم، هوشمند و خنده‌دار است. «کفایت مذاکرات» فاقد چنین قلبی است. فیلمنامه - این اثر را می‌توان به یک «کمدی لنگان» تشبیه کرد که بی‌هیچ چفت‌و بست، منطق یا محاسبه‌ای تا انتها پیش می‌رود. شخصیت‌پردازی نامنسجم: شخصیت‌های فیلم نه کنش‌گر، که عروسک‌هایی در دست فیلمنامه‌نویس هستند که آن‌ها را صرفاً در موقعیت‌هایی قرار داده تا لحظاتی تصنعی برای خنده ایجاد کنند. نادر، شخصیت اصلی، آن‌قدر «نفرت‌انگیز» و بی‌عار ترسیم شده که هیچ نقطه ارتباطی برای همذات‌پنداری یا حتی خنده سالم با او باقی نمی‌ماند. دیالوگ‌های فاقد عمق و خلاقیت: به جای شوخی‌های هوشمندانه کلامی، شاهد تکیه‌کلام‌های تکراری، کلمات نصفه و نیمه و اشاره‌های جنسی مستقیم و مبتذل هستیم. فیلم فاقد آن ظرافت طنزی است که بتواند مخاطب را به خنده و دارد بدون آن که کرامت انسانی او یا شخصیت‌ها را خدشه‌دار کند. **پیرنگ گم‌شده**

اگران فیلم سینمایی «کفایت مذاکرات» به کارگردانی سهیل موفق، آذرماه ۱۴۰۴ آغاز شد. این فیلم که پیش از این، حضور غیرمنتظره‌ای در چهل‌وسومین جشنواره فیلم فجر داشت، نه به دلیل کیفیت هنری، بلکه به خاطر سطح کیفی پایینش، به عنوان یکی از «شگفتی‌های» این دوره جشنواره ثبت شد. «کفایت مذاکرات»، نمونه‌ای بارز از یک پدیده دوگانه در سینمای امروز ایران است: از یک سو، محصولی کاملاً گیشه‌محور که با تکیه بر فرمول‌های تکراری و بازیگران شناخته‌شده، به دنبال جذب مخاطب عام است، و از سوی دیگر، آبنمای از افول کیفی ژانر کمدی که سؤل‌ال‌های بنیادینی درباره «سلیقه عمومی»، «هستولیت هنرمند» و «معنای واقعی سرگرمی» پیش‌روی مامی‌گذارد.

خلاصه داستان: از استانبول تا رجم اجاره‌ای

داستان فیلم حول محور شخصیتی به نام «نادر» (با بازی محسن کیایی) می‌چرخد که به طور ناگهانی از استانبول بازمی‌گردد و به خانه خواهر و شوهر خواهرش (با بازی مهران غفوریان و رویا میرعلمی) پناه می‌برد. این بازگشت، سرآغاز یک سری درگیری و ماجراجویی می‌شود. طرح اصلی فیلم، پیشنهاد غیراخلاقی نادر به زنی به نام «مرضیه» است تا در ازای دریافت پول زیاد، رجم خود را به یک خانواده‌دو‌تومند اجاره دهد. با این حال، همانند بسیاری از

تیم محاسبات ذهنی با چرتکه ایران طلایی‌ترین تیم جهان شد؛

الوین انتظار مهدی؛ سوپر قهرمان المپیاد جهانی زبان

اقتصاد کیش – الوین انتظار مهدی؛ کودک کیش‌وند موفق به کسب عنوان سوپر قهرمان المپیاد جهانی زبان در دبی شد.

فراتر از آموزش و کسب مهارت‌های پایه ریاضی، به‌طور چشمگیری دقت و سرعت محاسبه را ارتقاء می‌بخشد. همچنین، این رشته در تقویت مهارت‌های

شیداری، بینایی و حرکتی نقش بسزایی دارد. رئیس انجمن محاسبات ذهنی کشور اضافه کرد: در این دوره از مسابقات جهانی

نمایندگان امارات، الجزایر، ازبکستان، بلغارستان، هند، ایران، عراق، قزاقستان، قرقیزستان، آذربایجان، فرانسه، بلژیک، هلند، تاجیکستان، لبنان، قطر، رومانی،

روسیه، ترکیه، انگلستان و ازبکستان حضور داشتند. تیم منتخب ایران که از استانهای مرکزی، لرستان، مازندران، گیلان، گلستان، تهران،

بوشهر، فارس، زنجان، کرمانشاه، خراسان رضوی و جنوبی و هرمزگان (جزیره کیش) در این مسابقات موفق به کسب رتبه نخست شدند.

کارشناسان حوزه آموزش، مزایای بی‌شماری برای یادگیری چرتکه برمی‌شمارند. از جمله مهم‌ترین این فواید می‌توان به توسعه و به‌کارگیری همه‌جانبه مغز، بهبود

چشمگیر سرعت و دقت در محاسبات، تقویت حافظه، ارتقای خلاقیت و تمرکز ذهنی، افزایش اعتماد به نفس در دانش‌آموزان، توانمندسازی آنان در حل مسائل پیچیده ریاضی در کو‌تاترین زمان ممکن، و بهبود قدرت تحلیل، به‌ویژه در کودکان

و نوجوانان اشاره کرد. گفتنی است پیش از این مسابقات جهانی مغز جادویی (محاسبات ذهنی با چرتکه) ۲۰۲۵ با حضور کودکان ۹ کشور دنیا به میزبانی باکو در آذربایجان با قهرمانی ۲۸

کودک ایرانی برگزار شد و در جریان برگزاری این مسابقات الوین انتظار مهدی؛ کودک کیش‌وند سوپر قهرمان این مسابقات شده بود.

اقتصاد کیش – الوین انتظار مهدی؛ کودک کیش‌وند موفق به کسب عنوان سوپر قهرمان المپیاد جهانی زبان در دبی شد.

به گزارش خبرنگار اقتصاد کیش؛ تیم محاسبات ذهنی با چرتکه ایران بار دیگر افتخاری بزرگ برای کشور رقم زد و عنوان طلایی‌ترین تیم جهان را در میان ۲۱ کشور شرکت‌کننده در مسابقات محاسبات ذهنی امارات ۲۰۲۵ کسب کرد. این مسابقه در شهر عجمان امارات برگزار گردید و تیم ایران موفق به کسب مقام اول

در این رقابت‌ها شد و الوین انتظار مهدی؛ کودک کیش‌وند نیز موفق به کسب عنوان سوپر قهرمان المپیاد جهانی زبان در این دوره از مسابقات شد.

روح اله مخبریان؛ رئیس انجمن محاسبات ذهنی ایران و مدیر عامل مؤسسه کودکان هوشمند با اشاره به سطح مسابقات جهانی اظهار داشت: امسال ۲۱ کشور

در مسابقات شرکت داشتند و تیم ایران متشکل از ۲۱ پسر و ۲۰ دختر در گروه سنی ۵ تا ۱۵ سال از ۱۲ استان کشور در رده‌های مختلف این دوره از مسابقات به رقابت پرداخت.

مخبریان افزود: نتیجه‌ای که به دست آمده است و موفقیت‌های بی‌در پی چند ساله تیم محاسبات ذهنی کشورمان، گواه عملکرد درخشان کادرمربی‌گری و برنامه

ریزی دقیق در فرایند آمادسازی تیم محاسبات ذهنی کشورمان است. دستیابی به افتخارات بزرگ تنها با شور و اشتیاق میسر نمی‌شود، بلکه نمره تلاشی بی‌وقفه و

شائبه‌روزی است که در پس این دستاوردها نهفته است. محاسبات ذهنی و چرتکه،

لوازم التحریر هانی تحریر

انواع لوازم تحریر ، اداری ، بازی فکری

لوازم کادویی و کلیه آیتم های

وارداتی فانتزی

خودکار پرگار تراش مداد گونیا دفتر کتاب پاککن

۰۷۶ ۴۴۴۵ ۴۹۶۳ ۰۹۰۲ ۲۹۹ ۲۰۹۹

کیش - صدف - خیابان خراسان - مرکز خرید بساک- غرفه ۱۲

۴۴۴۲۴۹۶۹

۴۴۴۲۴۹۹۹

پرتیراژترین و با سابقه ترین نشریه جزیره کیش

گسترده ترین شبکه اطلاع رسانی داخلی منطقه آزاد کیش

اقتصاد کیش

روزنامه